

פֿניש לִיה לְהאי אַחֲרָא, דְּהוּה נָסִיב בְּהָדָה, וְאַתִּי
אַחֲרָא וְנָטִיל לָהּ ואזי אם אותו אדם הוא בעל חטא, היא לוקחת את אותו האדם
שהתייחד עם האשה הזו, ואז בא נשמת הזכר בת זוגה האמיתי ומתחתן איתה. וְעַל דָּא
קָשִׁין ווּוּגִין קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא ומשום כך למדנו שקשים הזיווגים
לפני הקב"ה בקריעת ים סוף, וְהוּא מחמת שפעמים נדחה איש מפני איש.

המלכות עושה משפט באדם שאפילו לא חטא כל כך
וְכָל דָּא בְּגִין דְּסָרַח דְּכוּרָא עוּבְדוּי, וְאַף עַל גַּב דְּלֹא
סָרַח כָּל כֶּךָ עוּבְדוּי בַּחֲטָאִיהּ, אֲתַפְנִישׁ בְּהָהוּא
וְזִמְנָא, עַד לָא מָטוּן יוֹמוֹי וכל זה דוקא אם אותו הזכר שנשא אותה בתחילה
הוא נסרח בעוונותיו, והגם שהוא לא חטא כל כך עד שהוא התחייב מיתה, מכל מקום אפילו
בחטאים קלים הוא נאסף מהעולם, מפני הדין המתוח עליו מחמת שבאותו הזמן שבא הזמן
לייחודה עם נשמת בת זוגה האמיתי, והוא אפילו עוד בטרם שהגיע זמנו למות. דְּלֹא
עָבִיד הֶכִּי בַּמִּשְׁפָּט. וְעָלִיהּ כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה
בְּלֹא מִשְׁפָּט ובזה הוא מת הגם שלא כך הדין במשפטו, ועליו נאמר וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא

אור הרשב"י

יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות. איני?
והא אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום
קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת:
בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה
פלוני לפלוני! לא קשיא: הא בזוג ראשון, הא
בזוג שני.

שגרא ומחריא תנורא. שקלתא ואנחתא
אגבה דכרעה, קדחא ואיתרע מזלה,
ואייתיתא.

[י] כדאיתא בסוטה דף ב' עמוד א' אמר רבה
בר בר חנה אמר ר' יוחנן: וקשין לזיווג
בקריעת ים סוף, שנאמר: אלהים מושיב

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

משפט'. וְאַעֲרַע בִּיהּ דִּינָא דְצֶדֶק בְּחוּבוֹי, בְּגִין דְּמָטָא וּמְנִיה דְּאַחֲרָא, וְנָסִיב לָהּ, דְּהָא דִּידִיָּהּ הִיא כִּי בִזָּה פִּגַּע בּוּ דִּינֵי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת צֶדֶק מִכַּח גְּדוּד עוֹנוֹתָיו, מֵאַחַר שֶׁכֵּבֵר בֹּא זְמַן נִשְׁמַת הַזִּכָּר הָאֲחֵר שֶׁהוּא בֵּת זִוְגָה הָאֲמִתִּי לַהֲתִיּוּחַד עִם אֲשֶׁתּוּ מֵאַחַר שֶׁהִיא בֵּת זִוְגוּ הָאֲמִיתִית. •

הקב"ה עושה טובה עם האדם שנפטר

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאַמָּאִי, יִפְרִישׁ לִזְוִן קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְיִיתִי אַחֲרָא וְיַהִיב לִיהּ שְׂאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת אֲבִיו רִשְׁבִּי, לְמַדּוּ זֶה הָאָדָם שֶׁהִתְחַתֵּן אִתָּהּ בְּתַחֲלִילָה צָרִיךְ לְמוֹת, וְהָרִי יִכּוֹל הַקֶּב"ה לְהַפְרִידָם וּלְגַרְשָׁם, וּבִזָּה יָבֹוא נִשְׁמַת הַזִּכָּר הָאֲחֵרֶת שֶׁהִיא בֵּת זִוְגָה הָאֲמִיתִית לְהִינָתֵן לוֹ. אָמַר לִיהּ דָּא הוּא תּוֹעֵלְתָא דְּבֵר נֶשׁ, וְטִיבוּ דְּעֵבִיר עֲמִיהּ, דְּלֹא יִמְטִי (ס"א יַחֲמִי) אֶתְתִּיָּהּ בִּידָא אַחֲרָא הִשִּׁיב לוֹ רִשְׁבִּי, שֶׁהִטְעַם שֶׁהַקֶּב"ה מִמִּיתוֹ, הוּא לְתוֹעֵלַת הָאָדָם וְטוֹב הַקֶּב"ה עוֹשֶׂה עִימוֹ וְהוּא בְּכַדִּי שֶׁהוּא לֹא יִרְאֶה אֶת אֲשֶׁתּוּ נִיתַנְתּוּ בִּידֵי אָדָם אַחֵר. •

הכל בחשבון עליון

וְתָא חַיִּי, אִי הָאִי (דף קפ"ד ע"א) לָא כְּשָׂרָן עוֹבְדוֹי, אֶפֶס עַל גַּב דְּדִילִיָּהּ הִיא הָהִיא אֶתְתָּא, לָא אֶתְדִּיחִי הָאִי אַחֲרָא מִקְּמִיָּהּ וְבֹא וְרֹאֵה כִּי הִנֵּה אִם זֶה הָאָדָם בֵּן זִוְגָה הָאֲמִיתִי לֹא כְּשָׂרִים מַעֲשִׂיו, אִם הֵגֵם שֶׁהִיא בֵּת זִוְגוּ הָאֲמִיתִי לֹא נִדְחָה מִי שֶׁנִּשְׁאַחַּה בְּתַחֲלִילָה לִפְנֵי בֵּן זִוְגוּ הָאֲמִיתִי, וְהוּא מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הוֹכִשְׁרוּ מַעֲשִׂיו לְכָךְ. •

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שָׁאוּל לָקַח אֶת הַמְּלוּכָה בַּתְּחִילָה וּכְשֶׁהֵגִיעַ זְמַן דּוֹד לַמְּלוּךְ נִדְחָה שָׁאוּל מִלְּפָנָיו
תָּא חַיִּי, שָׁאוּל מִלְכָּא נָטַל מַלְכוּ. (אמאי) **בְּגִין דְּעַד לָא**
מָטָא זְמַנָּה דְּדוֹד לְהָאִי. דְּהָא מַלְכוּ הָוָה וְדָאִי
דְּדוֹד, וְאַתָּא שָׁאוּל וְנָטַל לֵיהּ כִּי הִנֵּה בָא וְרָאָה שֶׁהָרִי שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ,

לָקַח אֶת הַמְּלוּכּוֹת, הָגַם שֶׁהָיָא אֵינָה רְאוּיָה לוֹ מִצַּד שׁוֹרְשׁוֹ כִּי הָרִי הַמְּלוּכּוֹת הָיָא בַּת זֻוגוֹ
 הָאֲמִיתִית שֶׁל נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמֵאַחֵר שְׁדוּד הָיָה צַעִיר לִכְךָ, אִזּוּ בָא שָׁאוּל וּלְקַח אֶת
 הַמְּלוּכָה בַּתְּחִילָה. **כִּיּוֹן דְּמָטָא זְמַנָּה דְּדוֹד לְמִירַת דִּילֵיהּ,**
כִּדִּין אֶתְעַר צֶדֶק (מִלְכּוּתָא דְּלַעֲיָלָא) **וְכַנִּישׁ לֵיהּ לְשָׁאוּל**
בְּחֻבּוּי, וְאַתְדַּחֵי מִקְמֵי דוֹד, וְאַתָּא דוֹד וְנָטַל דִּילֵיהּ

וּמִכִּיּוֹן שְׁבָא הַזְּמַן שֶׁל נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל לִירֵשׁ אֶת הַמְּלוּכָה שֶׁהָיָא בַּת זֻוגוֹ הָאֲמִיתִית, אִזּוּ
 בּוֹזֵה הַתְּעוֹרָרוֹ דִּינֵי הַמְּלוּכּוֹת הַנִּקְרָאִת צֶדֶק, וְאִסְפָּה אֶת שָׁאוּל בַּחֲרִיר ה' מִהָעוֹלָם מִפְּנֵי עוֹוֹנוֹתָיו
 שֶׁדִּקְדַּק עִמּוֹ הַקַּב"ה כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְכִּיּוֹן הוּא נִדְחָה מִפְּנֵי דוֹד, וְעֵי"כּ בָּא דוֹד בַּעֲלָה

הָאֲמִיתִית וּלְקַח אֶת הַמְּלוּכָה בַּת זֻוגוֹ וַיָּבֹא.

אור הרשב"י

בְּאִדָּם לִרְעֵ לֹו, כִּי הָאִדָּם הוּא אִדָּם בְּלִיעֵל,
 וְהֵם הַחִיצוֹנִים, וְשׁוֹלְטִים בְּאִדָּם הַקְּדוֹשׁ,
 בְּנִשְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, מַחֲמַת עוֹן אִדָּם וְקִין
 וְהַבֵּל בְּנִיו, שְׁעִירָבֹו טוֹב בְּרַעַ. וְכַפִּי גְדֻלוֹת
 הַנִּשְׁמָה הַקְּדוֹשָׁה, כֵּן גְדֻלוֹת הָרַע שְׁלָהּ, כִּי
 כַּפִּי הָאִבֵּר שְׁנֵאֲחֻזֹּת בְּקְדוּשָׁה, כֵּן תִּתְעַרֵּב
 בְּאִבֵּר שֶׁכִּנְגְדּוֹ בְּטוֹמָאָה. וְזֵ"ס כֹּל הַגְּדוֹל
 מַחֲבִיר, יִצְרוּ גְדוֹל מִמֶּנּוּ. וְזֶה גִ"כּ הִיא עֵינִי
 דוֹד הַעֲ"ה, שֶׁהִיתָה נִשְׁמָה גְדוֹלָה, וּבִפְנֵם אִדָּם
 נִתְעַרְבָה בְּרַעַ גְּדוֹל מְאֹד בַּעֲמֻקֵּי הַקְּלִיפּוֹת,

[יא] עֵינִי בִשְׁעַת הַקְּדָמָה כִּי וְהַקְּדָמָה לִ"ח
 בַּעֲנִין אֲלֵמְלָא אֶתָּה דוֹד וְהוּא שָׁאוּל הִיִּיתִי
 מֵאַבְר כְּמָה דוֹד מִפְּנֵי שָׁאוּל, וְהוּא מֵאַחֵר
 שֶׁשָּׁאוּל הִיא בַּחֲרִיר ה' וְהַקַּב"ה דִּקְדַּק עִימּוֹ
 כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וּמִשְׁא"כ דוֹד שֶׁנִּפְשׁוֹ הִיתָה
 טְבוּעָה בַּעֲמֻקֵּי הַקְּלִי" מִפְּנֵי שֶׁהוּא הִיא
 בִּיצִיאָתָהּ הָרֵאשׁוֹנָה וְלִכֵּן לֹא דִקְדַּק עִימּוֹ כֹּל
 כֵּךְ הַקַּב"ה.

כְּדֵאִיתָא בִּשְׁעַר הַגְּלִגּוּלִים – הַקְּדָמָה לַח וְכַדִּי
 שְׁתַּבִּין זֶה, אֹדְרֵיךְ פֶּסוּק עַד אֲשֶׁר שִׁלַּט הָאִדָּם

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הקב"ה לקח את שאול כדי שלא יראה את דוד מולך במקומו

וְאִמָּאִי לֹא אֶעֱדִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשָׂאוֹל מִמַּלְכוֹ,
וְלֹא יָמוּת והנה קשה למה לא הסיר הקב"ה את המלכות משאול באופן

אור הרשב"י

ליה רב נחמן לרבי יצחק: מאי דכתיב ויהי כאשר זקן שמואל, ומי סיב שמואל כולי האי? והא בר חמישים ושתים הוה, דאמר מר: מת בחמישים ושתים שנה – זהו מיתתו של שמואל הרמתי! – אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן: זקנה קפצה עליו, דכתיב נחמתי כי המלכתי את שאול. אמר לפניו: רבנו של עולם, שקלתני כמשה ואהרן, דכתיב משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו, מה משה ואהרן – לא בטלו מעשה ידיהם בחייהם, אף אני לא יתבטל מעשה ידי בחיי! – אמר הקדוש ברוך הוא: היכי אעביד? לימות שאול – לא קא שביק שמואל, לימות שמואל אדזומר – מרגני אבתריה, לא לימות שאול ולא לימות שמואל – כבר הגיעה מלכות דוד, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא. אמר הקדוש ברוך הוא: אקפיץ עליו זקנה, היינו דכתיב ושאל יושב בגבעה תחת האשל ברמה, וכי מה ענין גבעה אצל רמה? אלא לומר לך: מי גרם לשאול שישב בגבעה שתי שנים ומחצה – תפלתו של שמואל הרמתי. ומי מידחי גברא מקמי גברא? – אין, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי, במעשיהם לא נאמר אלא באמרי פי, אלמא: מידחי גברא מקמי גברא.

ולכן יצא אדמוני, ועשה ענין דבת שבע ואביגיל, ולא נחשב לו כלום, והטעם הוא, כפי שאז היתה הפעם הא' שיצא מעמקי הקליפות, ובא משותף עם רע גדול מאד, ואינו מן התימא אם יעשה מה שעשה ובפרט כי הקב"ה הניחו ביד יצרו להרבות שכרו. וז"ס מ"ש ז"ל אלמלא אתה שאול, והוא דוד, הייתי מאבד כמה דוד מפני שאול, וזה דבר תימא, כי הצור תמים פעלו. אלא הענין הוא כנזכר, כי אם הנשמה גדולה מאד, ובפרט אם אז יוצאת מעמקי הקליפות, הקב"ה מניחו ביד יצה"ר, להרבות שכרו, לראותו שנשמתו גדולה, ולא יוכל הרע עמו. ולכן אפילו שיעשה איזה דבר אשר לא טוב, לא אשם בזה. משא"כ אם רואה הקב"ה, שהאדם חלש, ונשמתו שפלה, שמביאו בגלגול תם, שאפילו שירצה להרע, אין בו כח. ולכן אל תתמה, אם אנשים גדולים מאד יעשו איזה עון, שלא יעשהו פחות ממנו מאד במעלה. וז"ס פסוק כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב וגו', הם שני לבבות טוב ורע, והרע שלו גדול עד מאד, והטוב שהוא עושה אפילו שהוא מועט יותר גדול מאד מאד אחר, וז"ש דוד ויעלני מבור שאון מטיט היין וגו', ויתן בפי שיר חדש וגו', ודי בזה למבין.

[יב] כדאיתא בתענית דף ה' עמוד ב' ואמר

הלימוד היומא